

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har mange gange – fem eller seks gange i alt tror jeg – nævnt homoseksuelles ret til at adoptere, men jeg har ikke en eneste gang hørt, at barnets ret og barnets rettigheder blev nævnt, og det må vel være det, der skal være i centrum. Har barnet ikke ret til, at man forsøger at give det en optimal tilværelse?

Hr. Arbo-Bæhr nævnte noget om skoler og daginstitutioner. Det er min opfattelse, at et meget, meget bredt udsnit fra alle partier mener, at det optimale for børn i en skole eller en daginstitution er, at der er både kvindelige og mandlige lærere og pædagoger, fordi de giver hinanden et modspil og børnene dermed får de optimale vilkår, og det er jo nøjagtig det samme med forældre. To mænd kan være nok så gode, og to kvinder kan være nok så gode, men de kan ikke give hinanden det modspil, som en mand og en kvinde kan.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først med hensyn til barnets ret: Hvis man læser det forslag, vi har fremsat, står der, at adoptivfamilien rent faktisk skal være i stand til at give barnet en god opvækst. Derfor skal man sikre sig, at der er en tryk boligramme, derfor skal man sikre sig, at det er folk af en vis alder, og alle krav er fuldstændig på linje med dem, der stilles, når et heteroseksuelt par skal godkendes som adoptivforældre.

Med hensyn til den anden diskussion om retten til en far og en mor vil jeg bare sige, at det, der måske er humlen i diskussionen, er, at børn påvirkes mange forskellige steder fra: Fra familien, fra hjemmet, fra skolen, fra daginstitutionen, fra kammeraterne osv. osv. Vi kan tage en lang diskussion om, hvor meget barnet skal præges af det kvindelige og det mandlige, og vi kan jo starte med at diskutere, hvad der egentlig er specielt kvindeligt og specielt mandligt. Det tror jeg kunne blive en meget, meget lang diskussion.

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er uden tvivl rigtigt, så det kan vi ikke nå. Men er Enhedslistens ordfører ikke enig i, at det

store flertal af danskerne – efter min opfattelse også uafhængigt af politisk opfattelse – synes, det er bedst for vores børn, hvis de går i en skole, hvor der ikke kun er 32 mandlige og nul kvindelige lærere eller 32 kvindelige og nul mandlige lærere? Og tilsvarende i daginstitutioner: Er det ikke bedst, at der er nogle af hvert køn? Det er jo typisk, at i daginstitutionerne synes man, det er lidt af et problem, hvis der er otte eller ni kvindelige pædagoger og ikke en eneste mand, bl.a. fordi manden typisk kan lege på andre måder end kvinden og vice versa. Og hvis det er godt her, hvorfor er det så ikke godt, at Vorherre, eller hvem det nu er, har skabt verden med en mand og en kvinde som far og mor?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For det første ved jeg ikke noget som helst om, hvad det store flertal af den danske befolkning mener med hensyn til vægtningen mellem mænd og kvinder i skoler og daginstitutioner, og for det andet tror jeg i hvert fald heller ikke, at Gud har skabt manden og kvinden som den naturlige familie. Jeg er forholdsvis overbevist om, at det ikke er afgørende, om børn opvokser hos enlige forældre eller som skilsmisse- og delbørn eller med forældre af forskellig seksuel observans. Det er ikke det, der er afgørende for, om børnene får en tryk opvækst, jeg er faktisk overbevist om, at det, det først og fremmest handler om, er, at de har trygge boligrammer og trygge økonomiske rammer. Det er det, der skaber basis for, at de kan opnå en placering i samfundet og komme ud og få kammerater i skolen og daginstitutionen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.